

med de Mænd, som Hans Majestæt har valgt til sine Raadgivere. Først da det ikke vilde svare Ja paa det Spørgsmaal, om det fastholdt sin tidligere afgivne Erklæring, da først var det, at Gaabet for mange af Rigsdagsmændene om at kunne arbejde længer sammen med Ministeriet i dets nuværende Sammenfætning brast.

Née: Ved hvad den ærede Rigsdagsmand har fremført med Hensyn til det berørte Spørgsmaal, sammenblander han aldeles et senere Stadium med et tidligere. Jeg har kun fremhævet og fremhævet som et enkelt Moment, hvad der var Udgangspunctet for Grundlovsforhandlingerne, og det er det, hvorom der er Spørgsmaal. Man blev vel ikke staaende ved det først valgte Udgangspunct; man forlod det; men det er en Kjendsgjerning, at Udgangspunctet var det, som jeg har fremført, og det var først senere, at vi slog ind paa en anden Vej (Nei!). Jo, jeg stillede selv først et Forslag derom, som dengang kun fik 5 Stemmer for sig; senere blev det stillet af en Anden og fik flere Stemmer for sig, indtil Udvalget heelt gik ind derpaa.

Det er langt fra, at jeg friskjender Regjeringen for nogen som helst Skyld; det er ikke Tilfældet, hvad den ærede Rigsdagsmand i saa Henseende siger, og, naar han vil bedømme Forholdet upartisk, saa maa han ogsaa bedømme mine Ord upartisk. Efter dem er det da saa langt fra, at jeg i saa Henseende forsvarer Regjeringen, at jeg tværtimod gjentagende Gange erklærede, at jeg har beklaget Regjeringens Forhold i denne Sag. Men jeg siger, at gjensidige Rivninger have fremkaldt det saare uheldige Forhold, der har fundet Sted. Jeg beklager ligesaameget som nogen Anden, at Regjeringen ikke gik ind paa nogen Conference med Udvalget; jeg beklager, at den har holdt sig tilbage eller undladt at ville gaae ind paa alle de Veie, der kunde udjævne denne Uenighed; denne Beklagelse har jeg aldrig holdt tilbage, men jeg gjentager, at de af mig fremhævede Omstændigheder fra Først af, i Forening med andre senere tilkomne, have bragt det Forhold tilstede, der nu verserer mellem Ministeriet og Rigsdagen.

Tienroth: Det er kun en enkelt Bemærkning, hvormed jeg i dette Dieblit skal opholde det ærede Thing. Den ærede Rigsdagsmand (Née), der nu satte sig, vil, ved at eftersee det Program, som var trykt inden den 3die Behandling i det store Udvalg, erfare, at han aldeles har taget fejl; der staaer Udvalgets Fremgangsmaade motiveret og fra hvem Forslaget kom; der staaer den hele Fremgangsmaade, saa at, hvad han har erklæret med Hensyn dertil, maa ansees for aldeles upaaktdeligt.

Née: Naar den ærede Taler har sagt, at jeg har gjort mig skyldig i en Upaalidelighed, skal jeg først blot tilbagevise hans Uttring om mig og dernæst bemærke, at mine Ord aldeles svare til det, som jeg har fremført, og som findes end mere bekræftet ved, hvad der er udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgfreds (Tscherning), som var Udvalgets Formand; thi han erklærede selv, at kun det kunde komme i Betragtning, hvad der senere kom ud fra Udvalget og ind i Salen. Men, hvad der senere blev besluttet, var forskjelligt fra det første Udgangspunct for Forhandlingerne ved 1ste Behandling her i Salen. Det staaer fast som Kjendsgjerning, og Paalideligheden deraf kan ikke roffes ved saadan løshenkastet Uttring som den sidste Talers.

Tienroth: Jeg troer ikke, at noget videre Svar behøves.

J. N. Hansen: Den ærede Rigsdagsmand er kommen til at omtale Udgangspunctet ved 1ste Behandling, forinden Sagen kom til det store Udvalg; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at der ingen Afstemning fandt Sted, og, naar han vil tale om Udgangspunctet ved 1ste Behandling, maa han alene kalde det mit Udgangspunct, ikke Rigsdagens eller Folkethingets. Folkethinget havde i den Henseende ikke noget Udgangspunct ved 1ste Behandling; jeg yttrede mig saaledes, som den ærede Rigsdagsmand har betegnet, det var altsaa mit Udgangspunct ved 1ste Behandling, og ikke Folkethingets. Naar den ærede Taler har talt om Udgangspunctet i det store Udvalg, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, hvori hans Forveksling ligger. Den